

6/10/2015

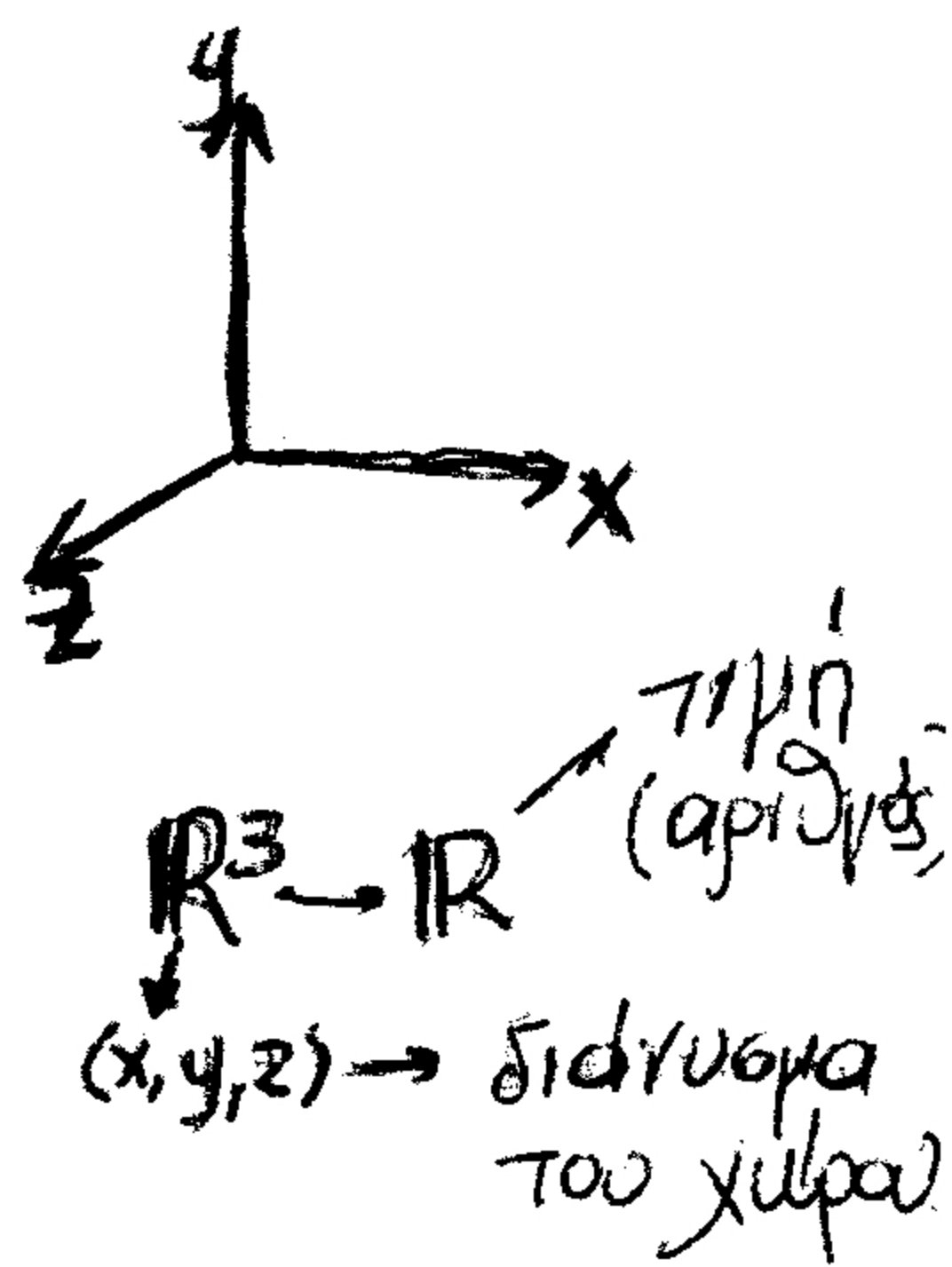
2

Μαθηματικά (Παλαιά αναλύση)

Μεταβλητό

Απειροστικός Λογισμός III

Να διαβάσω 1^ο κεφ Γεωμ

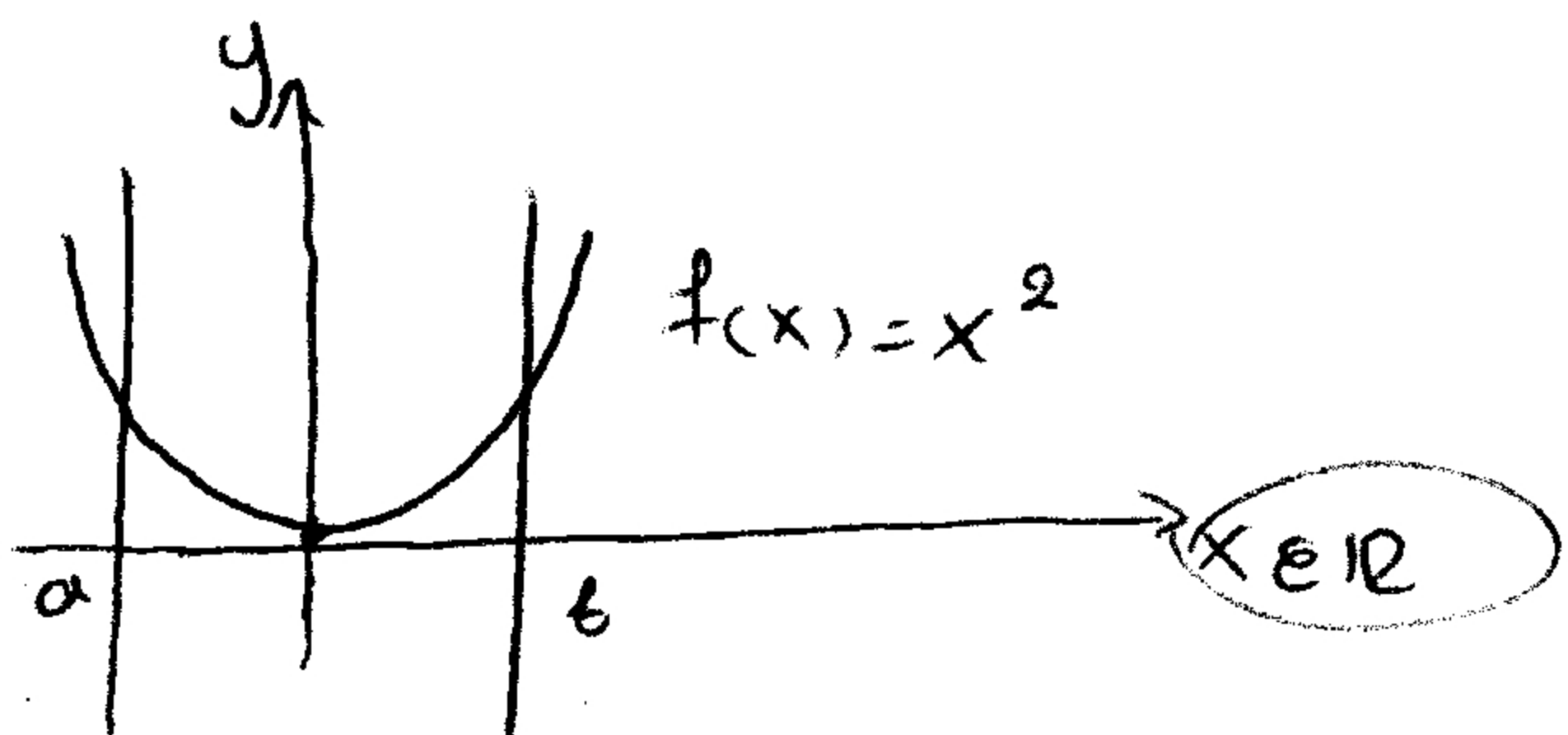

Αντικείμενο Απειροστικού Λογισμού III και IV

- Συναρτήσεις με περισσότερες (της μίας) ανεξαρτητές ή και εξαρτημένες μεταβλητές
- Ανάλυση σε περισσότερες διαστάσεις.

Μέχρι τώρα: (βχολείο, 1^ο έτος πανεπιστημίου)

Συναρτήσεις μιας ανεξαρτήτης μεταβλητής x με μια πραγματική τιμή $y = f(x) \in \mathbb{R}$ δλδ η.χ. $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$, $f(x) = x^2$

- Η f αυτή έχει πεδίο ορισμού το \mathbb{R} και πεδίο τιμών (ή εικόνα) το \mathbb{R} και εικόνα τιμών (ή εικόνα) $f(\mathbb{R}) = [0, +\infty)$

• Το γράφημα της f :

$$\Gamma_f = \{ (x, f(x)) : x \in \mathbb{R} \} \subset \mathbb{R}^2$$

Η f εξαρτάται από μια ανεξάρτητη μεταβλητή $x \in \mathbb{R} (= \mathbb{R}^1)$ και έχει μια εξαρτημένη μεταβλητή $y = f(x) \in \mathbb{R} (= \mathbb{R}^1)$ [μια μεταβλητή \leftrightarrow μία διάσταση]

\equiv Έρουμε να μελετάμε τέτοιες συναρτήσεις (Σχολείο, Απ. 1 u' 22, συνέχεια, διαφορισιμότητα (παραγωγισιμότητα), ολοκληρωσιμότητα, αψόδοτα, κλπ)

- Ο χώρος μας κόσμος περιέχει συναρτήσεις που εξαρτώνται από δύο ή τρεις ή περισσότερες μεταβλητές και έχουν τιμές πραγματικούς αριθμών ή διανύσματα.

- Στον Απ. III u' IV θα ασχοληθούμε με συναρτήσεις $f: D \subseteq \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$ πραγματικές συναρτήσεις περισσότερων (n) ανεξαρτήτων μεταβλητών.

$$\delta\lambda\delta \forall \bar{x} = (x_1, \dots, x_n) \in D \subseteq \mathbb{R}^n$$

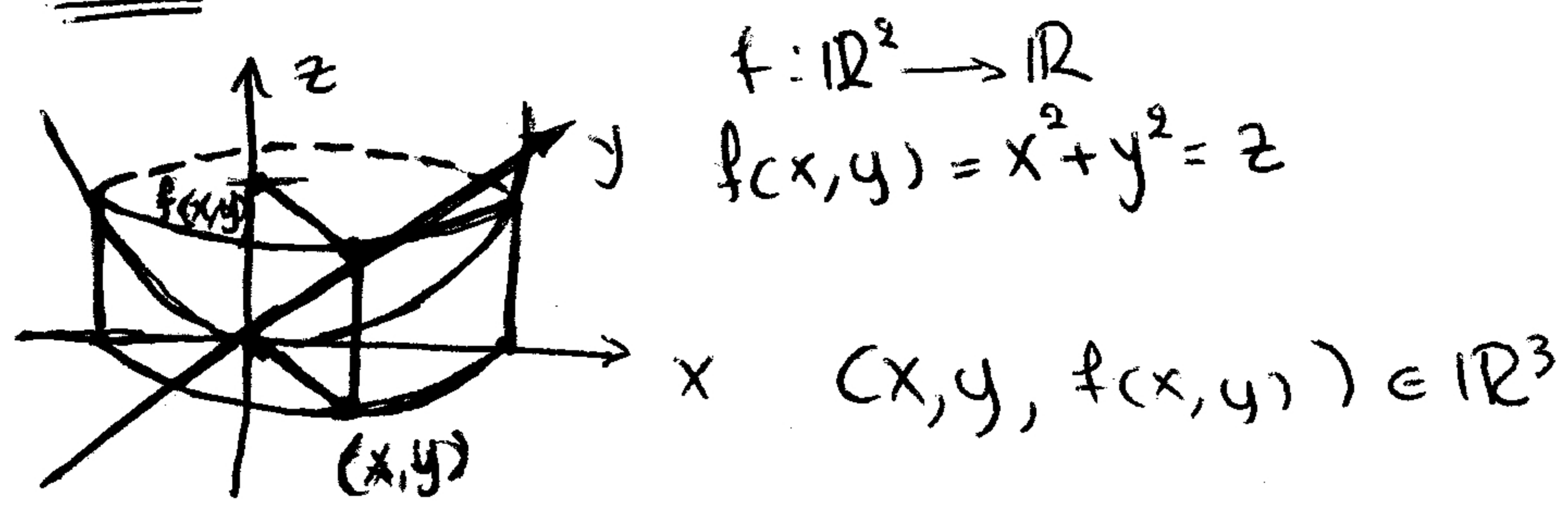
\uparrow
 $\in \mathbb{R}$

\uparrow
Πεδίο ορισμού της f

$$\exists ! f(\bar{x}) = f(x_1, \dots, x_n) \in \mathbb{R}$$

• Ειδικότερα αν $n=2$ γράφουμε συνήθως: $f: D \subseteq \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}, f(x,y) = z \in \mathbb{R}$
 δλδ $\forall (x,y) \in D \subseteq \mathbb{R}^2 \exists! f(x,y) = z \in \mathbb{R}$

π.χ.

Παράδειγμα:

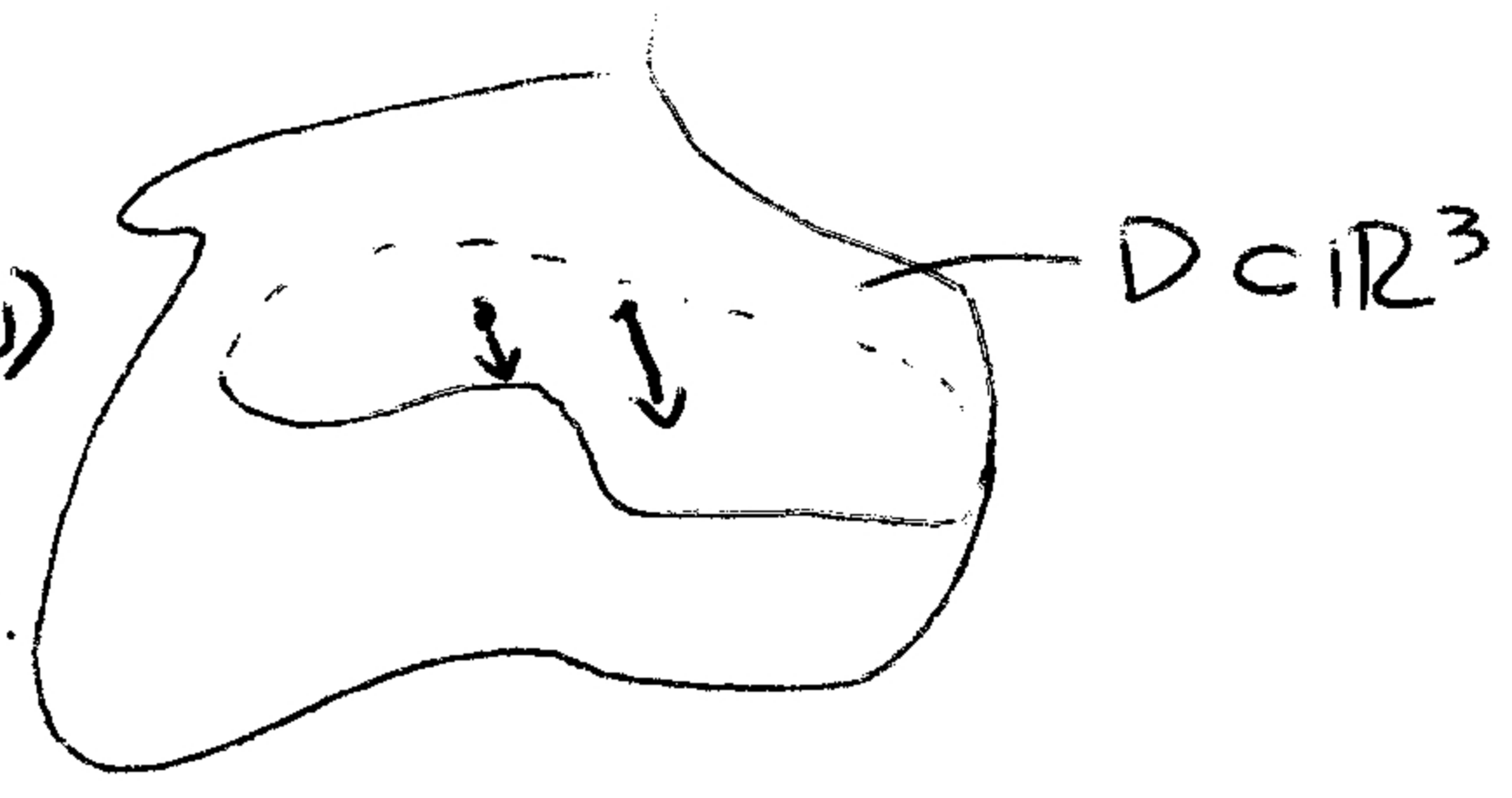
$T: A \subseteq \mathbb{R}^3 \rightarrow \mathbb{R}$ πραγματική συνάρτηση
 $T(x,y,z) \in \mathbb{R}$ δίνει τη θερμοκρασία στο σημείο $(x,y,z) \in A$
 Επίσης θα ασχοληθούμε με διανυσματικές συναρτήσεις $F: D \subseteq \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^m$

Το συχνότερο παράδειγμα είναι διανυσματικά πεδία, όπως $n=m$

π.χ. αν $n=m=3$
 ένα ρευστό έχει στο σημείο $(x_0, y_0, z_0) \in D \subseteq \mathbb{R}^3$ την ταχύτητα $v(x_0, y_0, z_0) \in \mathbb{R}^3$:

$= (v_1(x_0, y_0, z_0), v_2(x_0, y_0, z_0), v_3(x_0, y_0, z_0))$

όπου $v_i, i=1,2,3, \dots$ πραγματικές συναρτήσεις.

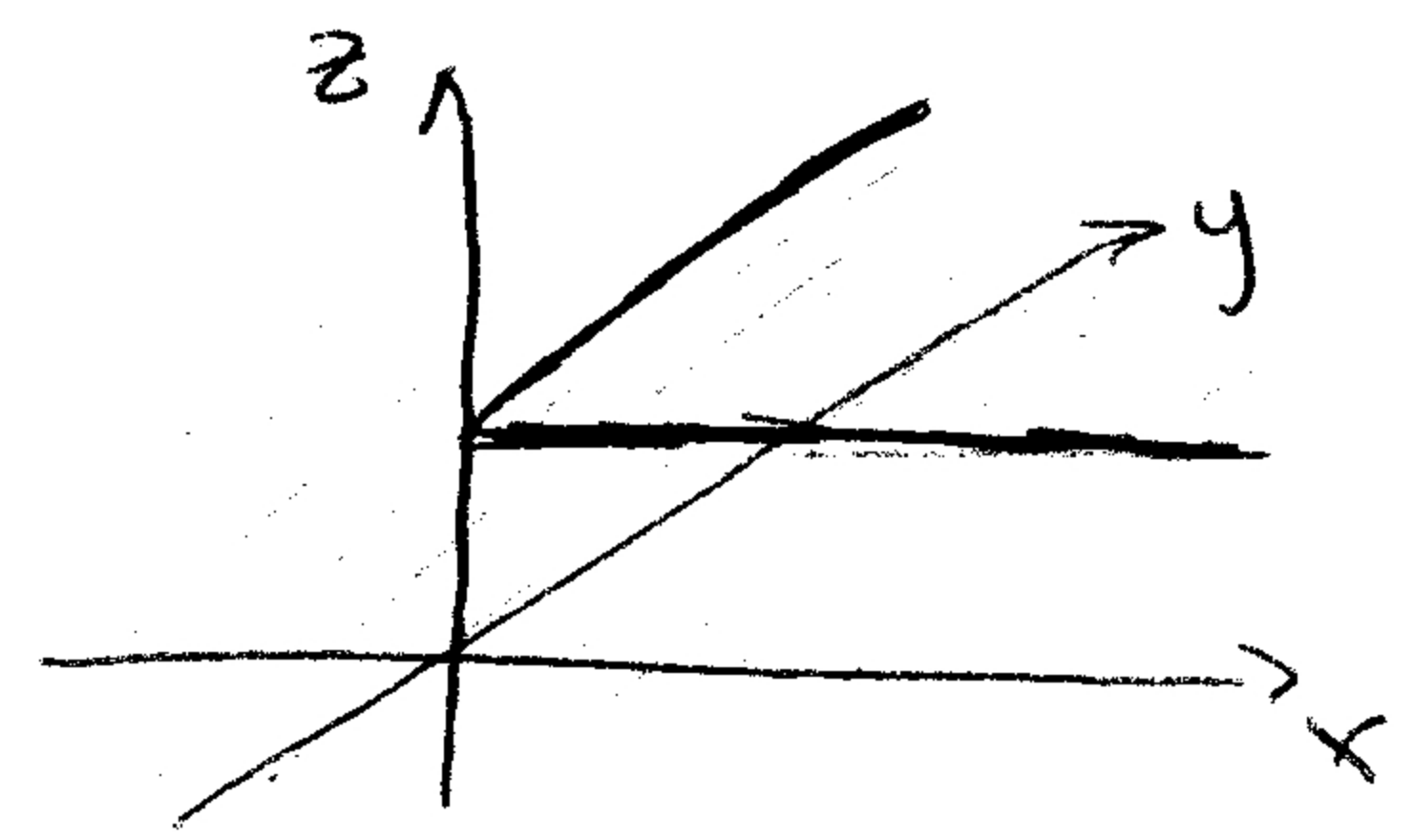

δηλαδή αν γνωρίζουμε πως συμπεριφέρονται οι $v_i, i=1,2,3, \dots$ τότε γνωρίζουμε πως συμπεριφέρεται η $\vec{v} = (v_1, v_2, v_3)$ (επειδή αν φέρω πως μεταβάλλονται οι συντεταγμένες v_1, v_2, v_3 ενός διανύσματος $\vec{v} = (v_1, v_2, v_3)$, φέρω πως μεταβάλλεται το διάνυσμα).

• Απλό (αλλά σημαντικό) παράδειγμα για το π.αλλάζει αν από μία πραγματική και ανεξάρτητη μεταβλητή, πάμε σε δύο $h: \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}$

$h(x,y) = \begin{cases} 1 & , x \geq 0 \text{ και } y \geq 0 \\ 0 & , \text{αλλιώς} \end{cases}$

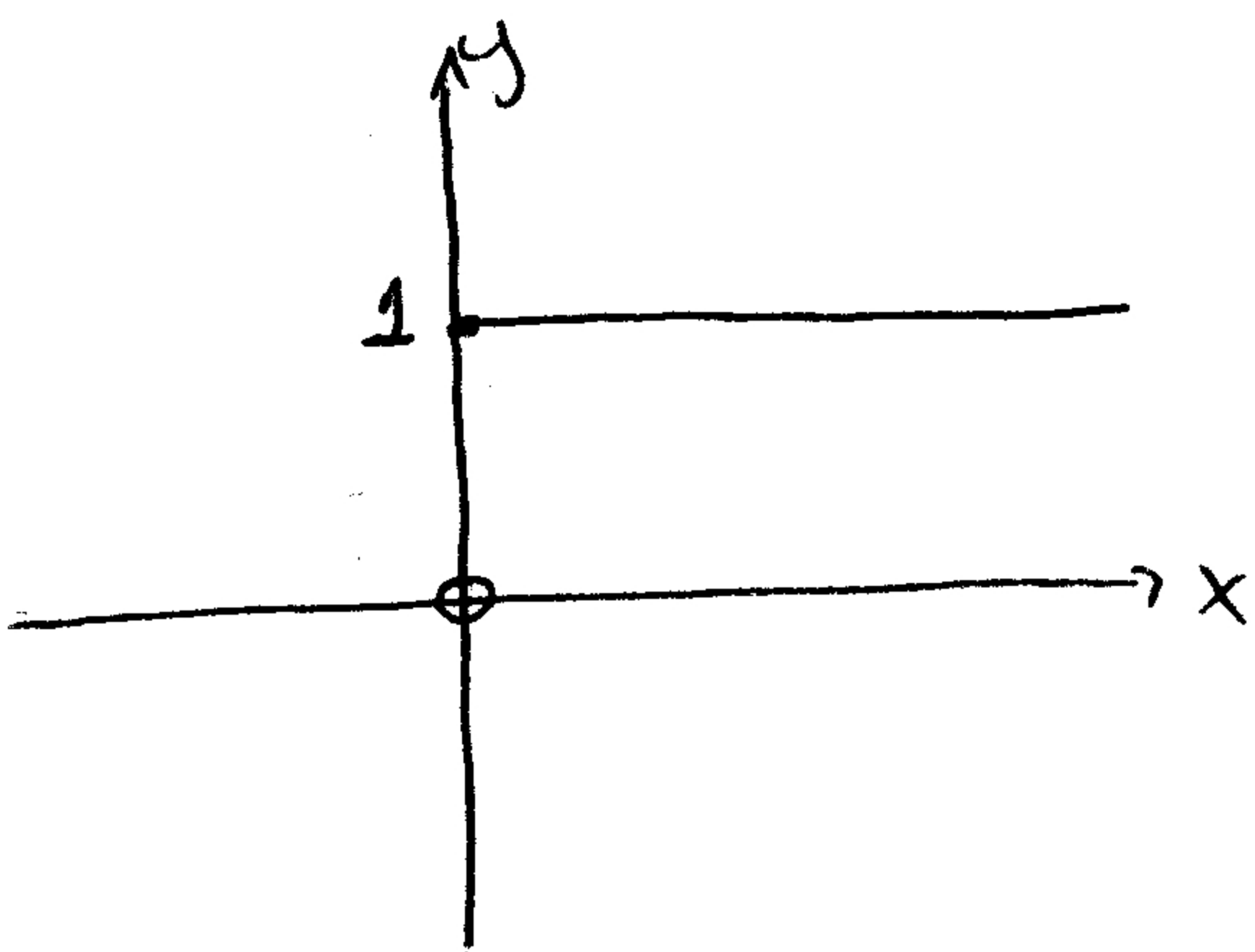
ΠΕΡΙΕΦΕΤ.

"μάλλον" (δεν έχουμε ακόμα τους ορίσματα) η h είναι αβωέχης στα σημεία:

$(x,y) \in \{(x,0) : x \geq 0\} \cup \{(0,y) : y \geq 0\}$

• Για να δούμε τι συμβαίνει με την συνάρτηση $h': \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$, με $h'(x) = \begin{cases} 1, & x \geq 0 \\ 0, & \text{αλλιώς} \end{cases}$

Η h' είναι ασυνεχής στο σημείο $x_0=0$, αφού $\exists \varepsilon > 0$ (π.χ. $\varepsilon = \frac{1}{2}$)

$\forall \delta > 0 \exists x_1 \in (-\delta, \delta)$
(π.χ. $x_1 = -\frac{\delta}{2}$)

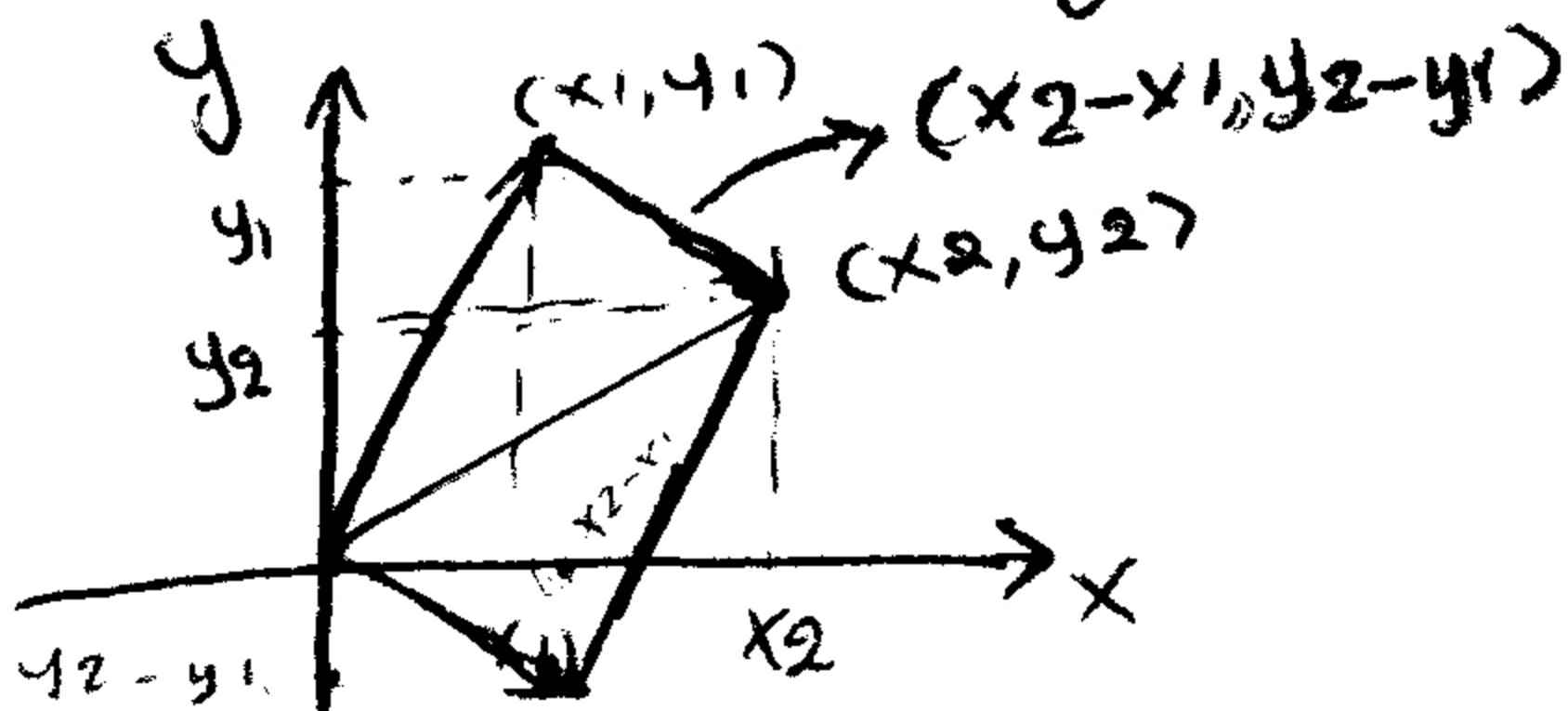
$$|h'(x_1) - h'(x_0)| = |0 - 1| = 1 > \frac{1}{2} = \varepsilon$$

ή αλλιώς: $\exists (x_n) \in \mathbb{R}$ με $x_n \rightarrow x_0=0$ και $h'(x_n)=0$, το οποίο δεν συγκλίνει στο $h'(x_0)=1$

Άρα: Για να μελετήσουμε συνάρτησης με πεδίο ορισμού στο \mathbb{R}^n πρέπει να φέρουμε τη δομή του. Ειδικότερα να ορίσουμε μια απόσταση μεταξύ των σημείων του.

Απόσταση δύο σημείων στον \mathbb{R}^2

1) Αντιστοιχάμε τα σημεία του επιπέδου (π.χ. του πινάκου) με διανύσματα στον \mathbb{R}^2 , αφού ορίσουμε ένα ορθογώνιο σύστημα συντεταγμένων στο επίπεδο.

Άρα η απόσταση των σημείων $P_2=(x_2, y_2)$ και $P_1=(x_1, y_1)$ είναι το μήκος του διανύσματος (x_2-x_1, y_2-y_1) , δηλ $\|(x_2-x_1, y_2-y_1)\| = \sqrt{(x_2-x_1)^2 + (y_2-y_1)^2}$